

wetsvoorstel civiele kantongerechts-procedure aan de orde wordt gesteld, maar ik zal dit nagaan en daarover nadere mededelingen doen voor het einde van deze vergadering!

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Correctie en aanpassing van het eerste, tweede en vierde tot en met twaalfde gedeelte van de Invoeringswet Boeken 3, 5 en 6 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek (Invoeringswet Boeken 3, 5 en 6 nieuw B.W. (dertiende gedeelte)) (21418).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Van der Burg** (CDA): Voorzitter! Ik mag vandaag namens de gehele vaste Commissie voor justitie het woord voeren. Dit geeft de sfeer weer waarin gedurende bijna negen jaar binnen de subcommissie nieuw Burgerlijk Wetboek is gewerkt aan de Invoeringswet Boeken 3, 5 en 6 nieuw BW.

De Bezemwet Boeken 3, 5 en 6 nieuw BW, ingediend bij koninklijke boodschap van 14 december 1989, markeert het eindpunt van een periode te beginnen met wetsontwerp 16593, eerste gedeelte Invoeringswet Boeken 3, 5 en 6 nieuw BW, ingediend in het vergaderjaar 1980-1981, welke bijna negen jaar van invoeringsarbeid van het nieuwe vermogensrecht bestrijkt. Gedurende die onoverwacht en onvoorziën lange periode heeft, tijdens het kabinet-Van Agt I, in 1979 minister van Justitie De Ruiter de inwerkingtreding van deze drie boeken eerst aangekondigd in 1985, zonder enig vooroverleg met de vaste Commissie voor justitie van de Tweede Kamer en nog voordat ook maar het eerste gedeelte van de invoeringswet bij deze Kamer lag. Rijkelijk voorbarig bleek deze aankondiging te zijn op het moment dat de Tilburgse hoogleraar Schoordijk zijn boek over Boek 3 overhandigde aan genoemde minister van Justitie.

Voorzitter! Aanvankelijk leek in 1982, bij het aantreden van het kabinet-Lubbers I, de toenmalige minister van Justitie Korthals Altes aan te koersen op een afblazen van het nieuwe vermogensrecht met zijn

aankondiging van een brede wetenschappelijke discussie in een interview in het Nederlands Juristenblad. Maar na de stofkamoperatie zette de NBW-trein zich verder in beweging. Met de vaste Commissie voor justitie werd een tijdschema opgesteld, waar deze commissie — liever gezegd: de informele subcommissie nieuw Burgerlijk Wetboek — zich nauwkeurig aan gehouden heeft.

In 1986 bevatte tot veler verrassing het regeerakkoord CDA/VVD een passage over het nieuwe Burgerlijk Wetboek. Een commissie van wijzen werd ingesteld. Deze concludeerde tot invoering, zij het met een termijn van voorbereiding van twee jaar. Met deze meesterzet, aldus D66, heeft de trein van het nieuwe Burgerlijk Wetboek zich weer volgens een tussen deze Kamer en het departement van Justitie opgesteld tijdschema voortbewogen.

De regeringsverklaring van het kabinet-Lubbers III kondigde op maandag 27 november 1989 de inwerkingtreding van de Boeken 3, 5 en 6 NBW aan op 1 januari 1992, maar de bezemwet die wij vandaag bespreken, was er nog niet; laat staan dat deze Kamer zich daarover een oordeel had kunnen vormen.

Intussen, mijnheer de voorzitter, hadden Van Dunné c.s. in een rapport van 27 september 1989, gericht aan de vaste Commissie voor justitie van deze Kamer, alarmerende cijfers met betrekking tot de kosten van invoering verstrekt. Dit was overigens een rapport waaraan ook de huidige minister van Onderwijs en Wetenschappen heeft meegewerkt. De reactie op dit rapport van de toenmalige minister van Justitie was echter geruststellend. Toch heeft de vaste Commissie voor justitie bij deze bezemwet terecht in het voorlopig verslag en het eindverslag op de kosten van invoering voor de rechterlijke macht gewezen. De rechterlijke macht had immers zelf tijdens de kabinetsformatie ook signalen rond het nieuwe Burgerlijk Wetboek afgegeven. Reeds voor 1992 dienen maatregelen genomen te worden. Daartoe is een commissie uit de rechterlijke macht de consequenties van de invoering van de Boeken 3, 5 en 6 NBW aan het bezien. De voorstellen van deze commissie dient de huidige minister van Justitie, naar het oordeel van de vaste commissie, serieus te nemen.

Mijnheer de voorzitter! De vaste commissie meent dat bij de mogelijk-

ke werklastverhoging, die ligt tussen de 5 en 10%, gedacht dient te worden aan ondersteunend personeel, een databank met de oogst van NBW-uitspraken en zo nodig een uitbreiding van de rechterlijke macht, met name daar waar het betreft de kamers van de rechtbanken die de zogenaamde handelszaken behandelen. Een PAO-cursus en goed uitgegeven gereedschap in de vorm van de bekende handboeken zijn een eerste vereiste om het NBW-karwei na 1992 te klaren. Met de aanschaf van dit gereedschap moet thans reeds begonnen worden. Het wachten is verder op de adviezen van de commissie-Van Schendel.

De kosten van de invoering van een nieuw Burgerlijk Wetboek vormen een factor en moeten als gevolg van deze adviezen op de begroting van Justitie op de een of andere manier tot uitdrukking komen. De huidige minister van Justitie Hirsch Ballin zal bij de tewaterlating van het "nieuw Burgerlijk Wetboek"-schip ook voor een behouden vaart en een goed kompas moeten zorg dragen.

Voorzitter! De vaste commissie heeft in het algemeen zorgen over de draagkracht van de rechterlijke macht. Er dreigt namelijk zeer veel tegelijk op deze derde staatsmacht af te komen: het nieuwe Burgerlijk Wetboek, de herziening van de rechterlijke organisatie en het "Europa 1992".

Voorzitter! In 1947, bij de opdracht aan de Leidse hoogleraar Meijers, is niet aan de kosten van invoering gedacht. Ook bij de invoering van Boek 1 in 1970 en Boek 2 in 1976 speelde dit niet zo. Maar bij het nieuwe vermogensrecht met zijn overgangswetgeving vormt dit een punt van belang dat nader geregeld moet worden. De vaste commissie wil de rechterlijke macht niet in de kou laten staan.

Voorzitter! Mag ik eindigen met enkele persoonlijke woorden namens de gehele vaste commissie. Van harte proficiat, regeringscommissaris Snijders, gij ziet uw noeste vlijt en arbeid beloond. Ik dank ook de bijzondere griffier, die hier thans helaas niet aanwezig kan zijn, voor datgene wat zij al die jaren voor alle leden van de vaste Commissie voor justitie heeft gedaan. Zij heeft de leden in staat gesteld, hun rol als medewetgever ook bij de totstandkoming van het nieuwe Burgerlijk Wetboek ten volle te beleven.

Van alle ambtelijke adviseurs op het departement van Justitie, die al die jaren aan de invoeringswet hebben gewerkt, noem ik in het bijzonder de heer De Die, de architect van de overgangswetgeving. Vandaag zou dan ook D-day genoemd kunnen worden.

Voorzitter! Minister Hirsch Ballin zal de vaste commissie in politiek opzicht blijven aanspreken op de behouden vaart van ons nieuwe vermogensrecht.

Minister **Hirsch Ballin**: Mijnheer de voorzitter! Datgene wat de heer Van der Burg zojuist heeft gezegd, markeert dat het voor het wetgevingsproces inzake het nieuw Burgerlijk Wetboek een bijzonder moment is. Dat werd nog eens extra gemarkeerd door het feit dat hij niet alleen het woord voerde namens de eigen fractie, maar ook namens de vaste Commissie voor justitie. Als nestor van die commissie was dat ook een zeer passende manier om het bijzondere karakter van de behandeling van dit wetsvoorstel in deze Kamer tot uitdrukking te brengen.

Het is inderdaad een moment dat aanleiding geeft om terug te blikken, maar ook om vooruit te zien. Van beide was sprake bij wat de heer Van der Burg zoëven heeft gezegd. Ik wil graag op zijn woorden reageren.

Het is dan goed, voorop te stellen dat het inderdaad niet alledaagse wetgeving betreft die hier tot stand wordt gebracht, al gaat het nu om wat wij zeer huiselijk een "bezemwet" noemen: het nieuwe Burgerlijk Wetboek, met als kern daarvan de Boeken 3, 5 en 6, regelende het vermogensrecht. Algemene wetboeken en wetten vormen de juridische infrastructuur van onze rechtsstaat. Daarvan is het Burgerlijk Wetboek er één. Daarnaast kennen wij hiervoor het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en enkele andere algemene wetten en wetboeken. Over één daarvan, betreffende een terrein waarop tot nu toe dergelijke algemene wetgeving ontbrak, namelijk het terrein van het bestuursrecht, zullen wij het gesprek voortzetten. Daarover zullen wij met name in de komende tijd spreken. Vorig jaar is een wetsvoorstel ingediend dat ook ten aanzien van het bestuursrecht de bedoeling heeft om de nadelen van verbrokkeling en versnippering weg te nemen.

Er zijn van meet af aan duidelijke voordelen onderkend in de codificatie. Er zijn ook specifieke voordelen verbonden aan de hercodificatie, die nu gestalte krijgt in het nieuwe Burgerlijk Wetboek. Er is een grotere overzichtelijkheid en daardoor een betere kenbaarheid van het burgerlijk recht. Er heeft een modernisering, systematisering plaatsgevonden van de gehele civielrechtelijke wetgeving. In aansluiting daarop heeft een systematisering plaatsgevonden van de civielrechtelijke rechtspraak. Uit het begrippenapparaat zijn meerduidigheden weggehaald. De oneffenheden in de terminologie zijn verwijderd. Deze vormden een nadeel voor de rechtszekerheid. Grotere rechtszekerheid is het richtinggevend voordeel van een dergelijke hercodificatie.

Er zijn uiteraard — ook daarop heeft de heer Van der Burg met recht en reden gewezen — ook nadelen verbonden aan zo'n hercodificatie, zeker als het gaat om een hercodificatie van een omvang als waar wij vandaag over spreken. De nadelen liggen vooral in het vlak van de kosten van verandering. Die kosten wegen echter niet op tegen het grote belang van deze nieuwe codificatie van het burgerlijk recht; wij moeten ze onder ogen zien. Daar heeft de Kamer bij herhaling terecht voor gepleit. Wij moeten daarop onze maatregelen afstemmen en ons niet laten ontmoedigen om een belangrijk wetgevingsproject tot een goed einde te brengen.

Het is duidelijk: er is reden om terug te zien op de periode waarin het nieuwe Burgerlijk Wetboek tot stand gekomen is. Er is ook reden om vooruit te zien, niet alleen wegens die kosten van verandering, maar ook omdat nog geen einde is gekomen aan de legislatieve arbeid op het gebied van het nieuwe Burgerlijk Wetboek. Er is nog wel het een en ander te doen.

Nadat de vaststellingswetten inzake het nieuwe Burgerlijk Wetboek, de Boeken 3, 5 en 6 in 1980 het Staatsblad hadden bereikt, is begonnen met de invoeringswetgeving, een invoeringswetgeving die uiteindelijk zou blijken te bestaan uit dertien delen. Het eerste deel werd in 1981 bij de Kamer ingediend. Het had betrekking op de herziening van het beslag- en executierecht in verband met de invoering van het nieuwe vermogensrecht. Zoals zoëven is gememoreerd, is een

periode van ruim negen jaar nodig geweest om dit werk tot een einde te brengen. Het einde is nog niet helemaal in zicht, maar het nadert wel. De belangrijkste stappen zijn in deze Kamer gezet met de afhandeling van dit wetsvoorstel.

Het proces heeft een onverwacht lange tijd geduurd; de heer Van der Burg heeft daar terecht op gewezen. Er waren eerder taxaties gemaakt van een veel eerder tijdstip van inwerkingtreding van het nieuwe Burgerlijk Wetboek. Het zijn uiteindelijk negen jaren geworden, maar in die tijd is ook zeer veel gedaan door alle betrokkenen, ook door de Kamer, in het bijzonder de vaste Commissie voor justitie.

Het ging om een bijstelling van de Boeken 3, 5 en 6 zelf, waaronder een regeling van de algemene voorwaarden, en ook van de Boeken 1 en 2. Het ging om belangrijke delen van Boek 7 die nauw samenhangen met het algemene vermogensrecht. Ik denk aan de koop, lastgeving, bewaargeving, huurkoop, consumentenkoop, enz. Het ging om een ingrijpende herziening van belangrijke delen van het Wetboek van Rechtsvordering. Ik denk aan beslag en executie, aan schade Staat, aan scheiding en deling, enz. De kadasterwetgeving is herzien. Het ging om een systematische, terminologische aanpassing van alle mogelijke wetten van onze uitgebreide wetgeving en uiteraard om het overgangsrecht, waaraan nu in de Eerste Kamer wordt gewerkt.

In die negen jaren is uw Kamer, mijnheer de voorzitter, intensief en voortvarend te werk gegaan. Wanneer wij op de periode terugzien, dan kan bepaald niet het gevoel opkomen dat er maar weinig is gebeurd. Er zijn tijdschema's afgesproken in goed overleg met de vaste Commissie voor justitie. Die manier van werken heeft duidelijk haar nut bewezen. De Kamer is diep op de materie ingegaan. De heer Van der Burg heeft zoëven enige woorden van waardering gesproken aan het adres van degenen die van regeringszijde, ook ambtelijk, betrokken zijn geweest bij het wetgevingsproces nieuw Burgerlijk Wetboek. Het past op dit moment ook, al is dat niet gebruikelijk, een woord van bijzondere waardering te spreken voor de intensiteit en de kwaliteit van het werk dat is verricht door de vaste Commissie voor justitie van de Kamer, de leden van die commissie

en de bijzondere griffier, mevrouw De Vries-Lentsch. De heer Van der Burg heeft haar zoëven ook al met ere genoemd.

Er zijn intermezzo's geweest in de behandeling van het nieuwe Burgerlijk Wetboek. De heer Van der Burg heeft daar al aan herinnerd. Er is een operatie stofkam uitgevoerd. Er is een commissie van wijzen aan de slag geweest onder voorzitterschap van de president van de Haarlemse rechtbank, de heer Van den Haak. Van beide operaties zijn de vruchten verwerkt in het nieuwe Burgerlijk Wetboek. Bovendien — dat is ook iets waarvan wij ons in deze maanden de waarde hebben gerealiseerd — is er, nadat was gebleken dat de afhandeling van deze bezemwet geen bezwaren zou ontmoeten, met de Kamer geconcludeerd dat het goed zou zijn om een periode van rust in te lassen tussen het moment, waarop de tekst van de Boeken 3, 5 en 6 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek zou vaststaan, en de datum van inwerkingtreding, die in het onlangs uitgevaardigde koninklijk besluit is bepaald op 1 januari 1992. Ook in dat opzicht is tot het laatst aan toe bij de afhandeling van het nieuwe Burgerlijk Wetboek geopereerd in goed overleg met de Kamer. De definitieve invoeringsdatum ligt er en wij kunnen ons nu instellen op hetgeen ons verder te doen staat in de toekomst.

De datum van inwerkingtreding is dus 1 januari 1992. De heer Van der Burg heeft er zoëven op gewezen dat wij nu datgene moeten doen wat nodig is om de kosten van verandering te dragen en om deze, waar mogelijk, uiteraard beperkt te houden. Waar die kosten van verandering evenwel onvermijdelijk zijn, moeten wij deze niet uit de weg gaan. Dat is de moeite waard, juist omdat de verandering zal leiden tot een hercodificatie met de kwaliteiten die ik zoëven heb genoemd. De heer Van der Burg heeft erop gewezen dat er tegelijkertijd meer in verandering is in onze samenleving. Hoe kan het ook anders in een rechtsstelsel dat nationaal en internationaal met zulke ingrijpende maatschappelijke ontwikkelingen wordt geconfronteerd? Wij kunnen de ontwikkelingen niet even een decennium stilzetten. Wij moeten ook overigens maatregelen nemen die ertoe dienen om de bestuurlijke en rechterlijke functies ook in de iets verderaf gelegen toekomst goed te kunnen vervullen.

Dat betekent dat wij door moeten gaan met inspanningen ter verbetering van de kwaliteit van de wetgeving. In het bijzonder denk ik dan aan de algemene wetboeken en wetten, waar ik in het begin van mijn antwoord al melding van maakte.

Ik denk echter ook aan de rechterlijke organisatie zelf. Wanneer wij een reorganisatie van de rechterlijke macht uitvoeren, dan is dat namelijk juist om de draagkracht van de rechterlijke macht, waar de heer Van der Burg terecht aan heeft herinnerd, te verbeteren. De reorganisatie van de rechterlijke macht dient ertoe om door integratie van rechterlijke colleges beter toegerust te zijn voor de onvermijdelijk zware taken van de rechtspraak. Wij moeten de invoering van het nieuwe Burgerlijk Wetboek dus ook zo uitvoeren dat er, waar een werklastvermeerdering optreedt voor de rechterlijke macht, de rechterlijke macht daarvoor wordt toegerust. Daarvoor is ingesteld een commissie onder voorzitterschap van de raadshoer in het Amsterdamse gerechtshof, de heer Van Schendel. Ook daarvan heeft de heer Van der Burg zoëven melding gemaakt. Die commissie is druk bezig, prognoses te maken van de werklastverzwaring die de invoering van het nieuwe Burgerlijk Wetboek meebrengt en kan meebrengen. Zij tracht met een beredeneerde voorspelling te komen. Wij moeten ons natuurlijk realiseren dat het tot het moment, waarop men werkelijk gaat werken met het nieuwe Burgerlijk Wetboek, onvermijdelijk een voorspelling blijft. Het is echter een commissie van zodanig gewicht, van zodanige kwaliteit, dat wij ook daarom gehouden zijn om de voorstellen van die commissie serieus te nemen, om maar even de woorden te gebruiken die de heer Van der Burg zoëven ook gebruikte. Ik heb het ook gezegd in antwoord op vragen die in de schriftelijke voorbereiding zijn gesteld. Ik wil het hier graag nogmaals bevestigen. Ik heb het dus over de voorstellen van de commissie-Van Schendel inzake het rekening houden met de bezetting van de rechterlijke macht, gelet op de werklast. De prognoses van de kosten van verandering van het NBW zullen dus zwaar wegen, om het eens op die manier te zeggen.

Dit kan niet het enige zijn. Wat betreft de kennis van het NBW en die van de jurisprudentie die daarover tot stand komt, zal ook het een en ander

moeten geschieden. Er is inmiddels overeenstemming met de daarmee belaste commissie uit de rechterlijke macht over het opzetten van een programma van post-academische cursussen inzake het NBW, opfriscursussen en hoe ze allemaal ook mogen heten. Men spreekt van opfriscursussen, omdat een deel van de rechterlijke macht al eerder cursussen NBW heeft gevolgd. Er zijn al enige lichten juristen die zijn afgestudeerd met een programma, gericht op het NBW. Er zijn natuurlijk vele lichten juristen afgestudeerd met kennis van het oude BW. Van nu af aan zullen alle juridische faculteiten, ook die faculteiten die het tot nu toe nog niet hebben gedaan, zich ongetwijfeld volledig instellen op het NBW. Daar er natuurlijk nog juristen zijn met kennis van het oude BW zullen die post-academische cursussen ook hun nut moeten bewijzen.

Met het afhandelen van het sluitstuk van de Invoeringswet, deze bezemwet, is de taak van de wetgever op het terrein van het centrale gedeelte van het NBW nagenoeg voltooid. Dat centrale deel van het NBW, ook al weten wij dat niet alle wetsvoorstellen razendsnel en vliegensvlug tot stand komen, heeft zich toch onderscheiden via een bijzonder lange totstandkomingsduur. Het gaat echter ook om een codificatie van ongewone aard en omvang, waar velen vanaf 1947 aan hebben gewerkt. Toen werd de heer Meijers belast met het tot stand brengen van een NBW. Ik noem de namen van degenen die zijn werk hebben voortgezet. Ik heb het dan over het driemanschap Drion, Eggens en De Groot. Later werden het Drion, De Jong en De Groot. Ik noem de regeringscommissarissen Beekhuis en Langemeijer. Ik noem ook graag van mijn kant met grote erkentelijkheid voor de buitengewone inzet en kwaliteit van het werk, degene die nu naast mij zit, de regeringscommissaris de heer Snijders. Ik noem met hem — daarvoor kijk ik even omhoog — degenen die in de stafafdeling NBW aan dit ingrijpende project hebben gewerkt, in het bijzonder de heren De Die en Hartkamp. Zij zijn het die hiermee bezig zijn geweest, samen met hun collega's, die in het bijzonder andere onderdelen van het wetgevingsproject hebben bewerkt.

Wij moeten echter niet alleen vooruitzien naar hetgeen er te doen is in verband met de invoering van

het kernstuk van het vermogensrecht, want er is nog meer legislatieve arbeid te doen. Het zou verkeerd zijn om op dit moment alleen maar opgelucht adem te halen over het feit, dat dit stuk wetgeving is afgehandeld, want er is nog meer wetgeving te doen. De Eerste Kamer zal zich, behalve over de bezemwet die nu hier aan de orde is, nog dienen uit te spreken over het overgangsrecht. Na de eigenlijke invoeringswetgeving NBW zijn nog in aantocht een invoeringswet voor de Kadasterwet en een aanpassing van Boek 8 aan het NBW en de Kadasterwet. De desbetreffende wetsvoorstellen hebben onlangs de ministeraad gepasseerd. Met andere woorden, wetgevende arbeid wacht ons dus ook nog. Ik noem ook nog zaken betreffende de Boeken 7 en 8 die ons en uw Kamer zullen bezig houden, mijnheer de voorzitter. Nu de afhandeling van de bezemwet in zicht is, kan binnenkort in het Staatsblad ook de eindtekst van de Boeken 3, 5 en 6 worden geplaatst met de definitieve nummering. Er zal een eind komen aan die buitengewoon omslachtige nummering, omslachtig althans voor degenen die ook nog een beetje proberen te onthouden waar een bepaling met een bepaald nummer over gaat. Wij zullen een doorlopende nummering krijgen, net zoals wij dat overigens in de wetgeving gewend zijn. Die nummering met al die puntjes ertussen was handig, zo lang er veel moest worden veranderd. Nu de afhandeling van de bezemwet in zicht is, zullen wij weer verbanden kunnen gaan leggen tussen nummers die wij kunnen onthouden en de inhoud van wettelijke bepalingen.

Nu dit fundament zo is gelegd, is er inderdaad reden — dat werd gemarkeerd door hetgeen de heer Van der Burg namens de vaste Commissie voor justitie zei, terugblikkend en vooruitziend, ook naar de taken die ons nog te doen staan en die ons in de samenleving nog te doen staan — voor een zekere gezamenlijke trots dat de Nederlandse wetgever dit heeft bereikt.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

Het wetsvoorstel wordt, na goedkeuring van de onderdelen, zonder stemming aangenomen.

De **voorzitter**: Ik had de Kamer

beloofd nog een enkele mededeling te zullen doen over de agenda van morgen. Om kwart over tien wordt de behandeling van de afslanking rijksoverheid voortgezet. Om half vijf zal de staatssecretaris van Justitie reageren op de eerste termijn van de kant van de Kamer over het wetsvoorstel civiele kantongerechtsprocedure.

Verder moet ik de Kamer meedelen, dat de interpellatie-Brouwer over kwijtschelding van gemeentelijke belastingen morgen niet doorgaat.

Sluiting 18.17 uur.

Lijst van ingekomen stukken, met de door de voorzitter ter zake gedane voorstellen:

1. de volgende brieven:

een, van de staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen, over deficiënties (20646, nr. 89);

twee, van de minister van Verkeer en Waterstaat, te weten:

een, over reductiedoelstellingen voor de vracht van stikstof en fosfaat (21300-XII, nr. 53);

een, ten geleide van de slotverklaring van de 3de Noordzeeconferentie (21300-XII, nr. 54);

een, van de minister van Economische Zaken, over de levensmiddelenwinkels in kleine kernen (21300-XIII, nr. 79);

een, van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, over de vormgeving van de banenpools inzake sociale vernieuwing (21455, nr. 5).

Deze brieven zijn al gedrukt en rondgedeeld;

2. een brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, ten geleide van het LTD-onderzoek naar toepassing van FW bij de rijksoverheid.

De voorzitter stelt voor, deze brief niet te laten drukken en voor kennisgeving aan te nemen. Kopie is gezonden aan de betrokken commissie;

3. de volgende brieven e.a.:

een, van het gemeentebestuur van Borne, ten geleide van een motie inzake het waterschap Regge en Dinkel;

een, van B.J. Weegerink-Badart, over de winkelsluitingstijd;

een, van A.Th. Nuiver-Rademakers, over de gevolgen van de Reparatie-wet AAW;

een, van Marja de Waal c.s., ten geleide van een resolutie inzake financiering van Blijf van m'n lijf-huizen;

het jaarverslag 1988 van het Toeslagenfonds.

Deze brieven e.a. liggen op de griffie ter inzage.